

[H. C. Hansen.]

men erfaringerne i denne sal siger mig nu, at det meste heraf vistnok bliver spildte ord på Ballelars. Vi har for mange erfaringer for, at der skal udefra kommende påvirkninger til, før synspunkterne i det hjørne bliver ændret. Jeg håber alvorligt, at sådanne udefra kommende påvirkninger vil vise sig til gavn for en fredelig udvikling i verden i den kommende tid; indtil da må vi vist finde os i hele den sædvanlige opmarch af synspunkter og påstande, som vi også har oplevet ved denne lejlighed.

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger at gøre til den højtærede finansminister i anledning af hans kommentarer til eller svar på nogle bemærkninger, som jeg fremsatte om de økonomiske anliggender. Mine bemærkninger var fremsat på baggrund af den tale, som statsministeren holdt forleden ved Journalistforbundets stiftelsesfest, en tale, som allerede er karakteriseret af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i hans karakteristik af denne tale. Den forekom mærkelig; dens formål forstår jeg ikke, medmindre man synes, der ligger et politisk formål i at tilstræbe en snæver partitaktisk gevinst, og det synes jeg skulle være for snævert et anliggende for en statsminister i denne situation at tage i betragtning. De lettelser i situationen, som statsministeren har peget på, er jo kun forbigående. Jeg har i mine bemærkninger i dag fremhævet, at efter vor opfattelse er der tale om en lettelse i vor valutasituation, men jeg ved lige så vel som andre, at der er meget stærk tvivl i alle kredse, som kender til disse bevægelser, om, hvor holdbar hele denne udvikling er, og hvor stærkt den er påvirket af faktorer, som kun en kortere periode kan gøre sig gældende. Jeg har dog ikke noget ønske om at skabe en utidig pessimisme på et sådant punkt. Jeg synes tværtimod, at de små lyspunkter, der kan melde sig, og som vi for en dels vedkommende har anledning til at henføre til det fælles arbejde, der er udrettet under forligsforhandlingerne tidligere, skal vi fremhæve som gunstige tegn. Men jeg synes uægtelig, at den måde, hvorpå statsministeren taler, er af den art, at den skaber et falsk billede af vore forhold her i Danmark.

Den højtærede finansminister sagde til mig, at den kreditbegrænsning, jeg talte om, ikke var så skarp nu, som den havde været tidligere, at den ikke var noget, som regeringen havde tilvejebragt, forsåvidt som

den var en naturlig følge af den udvikling på valutabalancen, der havde fundet sted. Vi kender hele argumentationen fra tidligere. Den højtærede minister ved, at vi ikke vil acceptere den betragtningsmåde, som den højtærede finansminister anlagde. Det kan ligge i en forskelligartet politisk opfattelse af, hvad der må gøres, og i vurderingen af disse forhold, og det ved den højtærede minister udmærket.

Jeg hørte med megen interesse, at man fra OEEC efter den højtærede finansministers udtalelser havde været inde på disse anliggender, men — sagde den højtærede finansminister med eftertryk — det er os herhjemme i Danmark, der skal tage standpunkt, det er ikke OEEC, der, selvom de kender et eller andet til vore forhold, skal tage dette standpunkt, det er os selv. Jeg er absolut ikke uenig med finansministeren i den betragtning. Jeg tænker tilbage på en række debatter, som har været ført i denne sal, hvorunder man fra de to regeringspartiers side har angrebet os på det voldsomste for at svigte vore internationale forpligtelser og svigte, hvad OEEC anmoder os om, og jeg tænker, sagt i en parentes, også på nogle bemærkninger, som finansministeren gjorde i dag i en anden forbindelse med hensyn til forhandlingerne i Paris. Men det er udmærket, at vi selv skal tage vort standpunkt. Jeg tror bare, at vi skal tage en smule hensyn til de synspunkter, som er gjort gældende, og som altså tilfældigvis, såvidt jeg har forstået, i nogen måde falder sammen med de betragtninger, vi fra vor side har gjort gældende.

Dernæst replicerede finansministeren til mig med hensyn til arbejdsløsheden, idet jeg havde spurgt ham om, hvor disse mennesker skulle gå hen, ved at sige, at det vidste jeg jo godt. En del skulle bruges til at forøge forsvarsberedskabet, og regeringen arbejder på at føre en del af disse produktive kræfter ind i en eksportproduktion, som ganske vist i øjeblikket volder vanskeligheder, men som man arbejder på, og dernæst arbejder man i arbejdsmarkedskommissionen med den mulighed at flytte rundt på de mennesker, der er blevet ledige. Her kunne vi fra vort partis side, sagde finansministeren, gøre en indsats, og det var noget tilsvarende, statsministeren sagde forleden dag i sin tale i Journalistforbundet.

Hvad er det egentlig, man taler om i denne forbindelse? Mig bekendt er der fri overflytningsret mellem arbejdsløshedskaserner. Det kan godt være, der kan opstå et eller andet problem, men det er min sandten sådan, at man fra regeringens side